

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio XVII. Cæsaraugustana pensionis, 17. Martij 1653. De gratia post mortem Pontificis confirmanda per successorem per literas in forma rationi congruit, quo casu non est noua gratia, sed ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

de Can. & dignit. 1. n. 11. Coccin. decis. 157. num. 1.
 19 & 2. † Quod eò magis applicatur casui nostro,
 quo expressè reservatur Episcopo Iurisdicção in
 Populum, cuius proinde & Parochi respectu totum
 Ius Episcopale in Ecclesia Pilarenſi conſervatur
 Episcopo, c. per exemptionem, de priuilegiis in 6. ubi gloſ.
 verb. curam habet. Gemm. num. 14. & seq. Anchar. n. 3.
 Lotter. de Re Benef. lib. 1. q. 24. num. 107. & num. 118.
 & seq. Seraph. decis. 1058. sub num. 6. Rota inter rec.
 decis. 324. num. 6. part. 1.

20 Erectio tandem Pilarenſis in Collegiatam, præ-
 ter quod probata negatur, non repugnat conti-
 nuationi cumulativæ Cathedralitatis: Quinimò
 omnis Cathedralis est Collegiata, c. nonit. cap. 4. de
 his, que sunt à Prælat. fin. conf. Cap. Barboſ. de Can.
 & Dignit. cap. 2. sub n. 2. vers. omnis enim. Bisignet.
 decis. 13. num. 3. de præbend. potuitque obtineri ſpe-
 cialis erectio in Collegiatam ad abundantiorē
 cautelam, cumulo hunc titulum expreſſum titulo
 Collegialitatis implicito Cathedralitatis ad tex.
 in l. 3. §. ex pluribus. ff. acq. poſſ. Manen. dec. 36. n. 18.
 & seq. dec. 25. n. 49. Rota decis. 305. n. 5. & 6. p. 4. tom. 2.
 rec. pro ut vltius declaravit obſervantia, cum con-
 tinuò Pilarenſes exercuerint ſupra recensitos actus
 Cathedralitatis, ad quam conſervandam ſufficeret,
 ut dicebam, vnicus actus, ſicut ad excludendam pro-
 bationem Metropolitanorum, † qui ut ſupra dice-
 batur, tenentur probare plenè & concludenter
 priuatiuam translationem Cathedralis in eorum Ec-
 clesiam, ſufficit poſſibile contrarium, c. in præſentia de
 probat. Rot. dec. 506. n. 3. & 4. p. 1. diuerſ. dec. 128. n. 13.
 p. 6. rec. & in Aſten. Coadiutoria 21. Iunij 1652. coram
 R. P. D. Celſo.

22 Cum itaque iuxta prædicta conſtet ex actis de
 non iure Metropolitanorum, & per conſequens
 ſententia Rotalis ſit iuſta, utique ob non proſecu-
 tam appellacionem ex aduerſo impoſitam, tranſiit
 in iudicatum non obſtantibus aſſertis impedimen-
 tis, aut intermedio tractatu concordia, quia hunc
 non efficere quin currant fatalia tradit Gail. ob-
 ſeru. lib. 1. obſeru. 140. num. 8. & seq. & dixit Rota in
 Romana Pecuniaria 17. Martij 1595. coram Litt.
 imprefſ. apud Marches. de commiſſ. part. 2. fol. 12. n. 4.

23 Impedimenta verò ut exculent à prorogatione
 fatalium oportet eſſe inexcitabilia, & duraffe per
 totum tempus deſertionis; Rot. dec. 156. n. 2. part. 2.
 rec. Neque in facto ſubſiſtit quod Pilarenſes tacitè
 prorogauerint fatalia, quia petierunt quidem remiſ-
 ſiſſoriam, ſed deinde videntes Metropolitanorum
 negligentiam in proſequendo appellacionem, rem
 iudicatam oppoſuerunt.

Merito igitur decifio rei iudicatæ canonizatoria
 confirmata hodie fuit, vtrique parte informante.

R. P. D. PEVTINGERO

Cæſarauguſtana penſionis,

Lunæ 17. Martij 1653.

Ad partem 2. cap. 1. §. 4. num. 4. & de Penſionib.
 cap. 28. & 29.

ARGUMENTVM.

DE gratia mortuo Pontifice conceſſa,
 confirmanda per Literas ſucceſſoris
 Pontificis in forma rationi congruit, quod
 non ſit noua gratia, ſed potius approbatio

præcedentis; ideo de ſubſcriptione argui
 non poteſt ſi nihil addat ad primā gratiam,
 ſed tantum illam approbet. Penſio benefi-
 cialis an extingatur ſi penſionarius illam
 exigat ante Literarum expeditionem.

S V M M A R I V M.

- 1 Gratia à Summo Pontifice conceſſa non expirat per
 illius obitum, licet eo viuente non fuiſſet expedita,
 quando Litera poſtea fuerunt expedita in forma
 rationi congruit per Pontificem ſucceſſorem.
- 2 Non poteſt opponi de ſubreptione poſterioris gratia
 expedita in forma rationi congruit, quando ſe-
 cunda gratia nihil noui continet, ſed ſolum primam
 confirmat.
- 3 Iſte ſecunda Litera non ſunt propriè noua gratia,
 ſed tantum confirmatio, ſeu approbatio gratia
 conceſſa per antecceſſorem.
- 4 Gratia extinguitur literis non expeditis, maxime in
 præiudicium iuris interim tertio quaſiti.
- 5 Regiſtratio gratia retrahitur ad diem conceſſionis,
 & ſignatura.
- 6 Supplicatio diſpenſationis ad obtinendam penſio-
 nem Religioſo, eſt valida, quamvis ante eius pro-
 feſſionem ſubſcripta.
- 7 Penſio amittitur ſi exigatur ante Literarum expe-
 ditionem; ſed vide num. 9.
- 8 Falli ſi in reſervatione penſionis nullum adest de-
 cretum annullarium.

D E C I S I O XVII.

IOanni de Francia ſuper fructibus menſæ Archie-
 piſcopalis Cæſarauguſtanæ reſeruata fuerat an-
 nua penſio librarum 180. illarum partium, in cuius
 exactionis quaſi poſſeſſione exiſtens Eques Hiero-
 nymus effectus, omnes terminos poſtea exactos
 reſtituere per contradicſas de anno 1652. coram
 Reuerendiſſimo Tarracon. ad inſtantiam promo-
 toris ſiſcalis dictæ Eccleſiæ cum fuerit condemna-
 tus, ipſo appellante, cauſa mihi commiſſa, & du-
 bio propoſito an ſententia Rotalis ſit confirmanda,
 vel inſirmanda, DD. reſponderunt eſſe inſirman-
 dam, quia licet Ioannes literas diſpenſationis
 ſuæ quas à felic. record. PP. Urbano VIII. ad dic-
 tam penſionem retinendam etiam poſt in Mele-
 uitana religione emiſſam profeſſionem obtinue-
 rat, † & non niſi poſt obitum eiſdem Pontificis
 expediri omiſerit, ius tamen ſuum, quod iam ra-
 dicatum in ſupplicatione ſignata deſuncti Ponti-
 ficis non amiſit. Ideoque diſpenſatio ſuffragatur
 Ioanni dum penſio non eſt extincta, iuxta Theo-
 ric. gloſ. in can. requiſitis, §. niſi rigor, verbo pleri-
 que, 1. quaſt. 7. & aliis allegatis, optime explicat
 Suarez de Relig. lib. 6. cap. 11. num. 2. & per tot. Lot-
 ter. de re benef. lib. 1. quaſt. 37. num. 11. Cardin.
 Mellin. decis. 45. num. 1. cumque Literæ fuerint
 poſtea ſuper dicta ſupplicatione ſignatæ & expedi-
 tæ à S. Domino noſtro ſucceſſore in forma rationi
 congruit, cum ſatiſfactum ſit, tam regulæ Cancel-
 laria 27. de non iudicando niſi Literis expeditis,
 quam regulæ 52. loquendo in ſpecie de diſpenſa-
 tionibus, quæ tamen cum non præſcribat certum
 tempus, in quo eadem fieri debeat, dummodo fiat
 quocumque tempore, ſufficit, in dicta regul. de non
 iudicando quaſt. 6. num. 1. Molin. de primogen. lib. 2.
 cap. 7. n. 56. Card. Mellin. decis. 20. num. 4. verſic. non
 obſtat, & duobus ſeqq. & decis. 127. num. 3. & prius

in *Vicen. prapostura* coram Oradino 28. Maij 1587. relat. per Garz. de benefic. part. 4. c. 2. num. 29. Rot. dec. 107. apud Modern. de iur. Abbat. tom. 3. vbi dicit, quod in casu quo hodie sunt expeditæ Literæ cessat omnis difficultas.

2 Non obstat obiectum subreptionis ab informantibus pro sententia Rotali allatum, quia allegati per eos DD. loquuntur in casu quando supplicatio Ioannis fuisset aliquo modo dubiosa, tunc enim potuisset redargui de subreptione, nimirum quando contineret secunda gratia successoris aliquid plusquam subsequens confirmatio gratiæ antecessoris, vt bene deducit Filliuc. *quest. moral. tom. 3. ar. 1. 4. cap. 6. n. 72.* secus quando confirmatio successoris tangit solam probationem gratiæ antecessoris, tali enim casu nullo modo subreptitiæ literæ in forma rationi congruit, expeditæ dici possunt, quia non continent nouam prouisionem, dum in omnibus & per omnia iuxta formam supplicationis signatæ ab antecessore Pontifice expeditæ, Vitalin. in *proem. Clement. §. hunc igitur. n. 16.* & vtrumque casum bene distinguit Rebuff. in *prax. benefic. rubric. in forma rationi congruit, n. 11. 1. 16. 19. & 20.* Cardin. Mellin. *decis. 20. n. 8.* Azor. *Instit. moral. part. 2. lib. 7. c. 31. q. 7. & 9.* & rectè Oldrad. *conf. 136. num. 6. & 7.* vel non potest dari de subreptione quia ista secunda Literæ successoris non sunt propriæ gratiæ, sed prohibitio & executio gratiæ antecessoris, cuius magis factum censetur exequi, sic etiam Mandos. *super regul. 9. Cancellar. quest. 10. n. 1. & 2.* quem sequitur Paris. *de resignat. lib. 10. quest. 1. n. 43.* & hoc ipsum esse verum corroboratur, quia pro istis literis obtinendis successor nullam nouam super prima porrigitur, sed sola antiqua, cum signatura prædecessoris exhibetur.

4 Minus subsistit aliud obiectum extinctionis prioris gratiæ, quæ dicebatur esse extincta, ob Literas non expeditas, ex allegatis per Rebuff. *citat. num. 5.* Ioann. Cocher. *super regul. Cancell. n. 14.* Azor. *Instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 13. quest. 7. versic. ad quid,* & in puncto professi in religione Hierosolymitana tradit Castro Pal. *oper. moral. tom. 2. tract. 13. disp. 1. punct. 11. §. 10. n. 5. versic. sub hac regula,* præsertim in præiudicium iuris medio tempore quæsi mensæ Archiepiscopali hac pensione grauatæ, Federic. de Sen. *conf. 26. n. 13.* Felin. in *cap. inter quatuor. n. 3. de maiorit. & obedientia.* Burat. in *Terminis dispensationis decis. 576. n. 1. & 4.*

5 Quia obiectum istud procederet quando ipsa gratia dispensationis, quæ fuit Ioanni concessa extincta, & gratia super qua fuerunt literæ ipsius in forma rationi congruit expeditæ, fuisset distincta, in quibus isti allegati loquuntur, attamen iste non est talis casus, cum dispensatio Ioanni concessa per mortem concedentis Pontificis non fuerit extincta: quod ex aduerso non negatur, & cessat ex facto retrotractio cum prætenso grauamine Ecclesiæ, cum agatur de actu inchoato per signaturam gratiæ, quæ usque ab initio eo ipso perfecta fuit in esse gratiæ deducendo ad usum expeditarum literarum, ideoque ipsi principio gratiæ per signaturam supplicationis concessæ attribuitur, provt in fortioribus terminis gratiæ, nedum expeditæ, sed nec registratæ, ponderauit Rot. in *Romana legat. p. 15. Maij 1628. §. nam huic obiecto,* coram bon. mem. Coccin. & in terminis dispensationis concessæ Equiti Hierosolymitano, vbi dicitur quod registratio respiciat initium, quæ valet à die signatæ supplicationis, absque beneficio retrotractionis, licet Literæ postea in forma rationi congruit, fuerint expeditæ,

Rebuff. *sub alleg. titul. rationi congruit, num. 12.* Azor. *instit. moral. par. 2. lib. 7. cap. 31. punct. 9. versic. citraque,* Filliuc. *dicto tract. 41. c. 6. n. 72. in fine,* & ipsa verba Literarum indicant expresse dicendo, quod gratia operari debeat à die supplicationis signatæ, ac si eo die literæ Apostolicæ à prædecessore expeditæ fuissent, vt optimè hæc verba ab Oldrado ponderantur, *dicto conf. 136. n. 6.*

Cessat etiam ex eodem facto præiudicium Ecclesiæ, quod non est considerabile, dum supplicatio fuit signata ante professionem, & sic nullum eadem grauamen intulit expeditio, quia remouit tantum obstaculum, quod ex futura professione contra pensionarium resuultaret, Rot. apud Card. Mellinum *decis. 45. per rot. & coram bon. mem. Merlino decis. 247. num. 10. decis. 19. num. 10. & seqq. part. 5. recentior.*

Neque suffragatur obiectum, quod si exigatur à pensionario pensio ante literas dispensationis expeditas, ius ad pensionem consequendam amittat, Card. Mellin. *decis. 20. n. 1. decis. 127. n. 1.*

Quia cum Literæ Reseruatiõis iam fuerint expeditæ ab initio & earum vigore dicta pensio exacta, obiectum non intrat in gratia retentionis præuentiua de qua agitur, & in qua nec adest, nec apponi consuevit decretum annullarium ob exactiõnem Literis dispensationis non expeditis, quod apponitur tantum in Literis ipsius reseruatiõis, in quibus terminis loquuntur quotquot in id allegari possunt: si enim cessante tali decreto non incurritur pena amissionis seu priuationis pensionis ob exactiõnem ante Literas expeditas, Paris. *conf. 5. n. 59. lib. 4.* Gabriel. *conf. 159. n. 11. lib. 1. vbi ponderat,* quod constitutio Iulij III. non prohibet quin etiam Literis pensionis non expeditis pensio exigatur, Lotter. *de re benefic. lib. 1. quest. 37. n. 5. & seq. ac dixit* Rora in *Piscien. pensionis 6. Februarij 1645. §. nam fuit respossum;* Coram Eminentissimo Domino Cardinali Ottobono, & in terminis beneficij fuit dictum in *Valentin. Rectoria 17. Martij 1651. §. intruso autem & seqq. & §. manet itaque, ante finem* ibi; quia gratia est iustificata de tempore datæ ex ibi allegatis coram R. P. D. meo Bichio. Et magis in puncto, quod literis dispensationis non expeditis iuxta regulam 52. Cancell. non incurritur priuatio propter exactiõnem, dixit Rot. coram Card. Mellino in *dicta decis. 20. num. 5. & seqq. reddens rationem;* quia dicta regula non annullat gratiam, sed disponit, quod non suffragetur ante expeditiõnem Literarum, vt dicta *decis. 227. n. 2. & 3.* cuius contrarium non firmat Lotter. *lib. 2. quest. 2. num. 59. & seq. loquum enim dicit impetrantem gratiam peccare, si ea vtatur antequam expediuerit literas dispensationis, vnde non sequitur quod pensionem amittat, cum hanc penam regula Cancellariæ non*

irroget; Mantica. *decis. 286. n. 10. & tanquam odiosa, non debet extendi, Callador. super regul. Cancell. dec. 36. n. 1. & 2. ex quibus dictum fuit sententiam Rotalem esse infirmandam, vtraque, &c.*
